

עד מאה ועשרים -

(המשך בעמוד 7)

עלידי בעלה לשעבר — ממנו התגרשה לפני כמה שנים — בו הוא נותן את הסכמתו שבנם יתנצר.

הבישוף קיבל את הילד, לאחר ששוכנע שהאם, בת לאב נוצרי ואם יהודיה ממוצא מרוקאי, רוצה בכנות להתנצר ושלמה, קורבנה האמיתי של כל הפרשה, טולטל שוב למקום חדש: בית היתומים החיפני של העדה האורתודוקסית.

בשלב זה פנה שוב קצין המבחן לבית המשפט, שהוציא צו למשטרה למצוא את הילד. האם סירבה לגלות היכן הוא מוסתר, הסתתרה בעצמה בביתאמה הזקנה וסירבה לראות פני איש.

רק לאחר שבועיים מצאה המשטרה את הנערה, העבירה אותו חזרה לטיפולו של מיואם, שאימץ לעצמו טענה חדשה: האם אינה מסוגלת לטפל בבנה.

תשובת האם: „אימרים שאני לא שפוייה בדעתי. אני מוכנה להביא תעודה מרופא שאני נורמלית ומסוגלת לטפל בבני כראוי. עד לכיור המשפטי הנוסף היא ממשכה לשבת בבית אמה, כשהילד איננו. מי שנישמתו מורעלת“ זקוק, כנראה, לטיפול שונה מטיפול של אם.

תעופה

החזר האגון

שלמה להס לא היה בארץ כיום ששי האחרון. אבל המכתב שהשאיר אחריו מנהל אל-על, בטרם צאתו לאירופה, הפך אותו לנושא העיקרי של שיחות עובדי חברת ה"תעופה הלאומית. המכתב, שתוכנו פורסם ביום ששי, היה מפונה לשלמה ראוכלברג, ובו הודעה כי החל מיום ששי מפוטר ראוכלברג ברוב מתפקידו כנחש ראשי של החברה. קברניטי אל-על, שהתלוננו כי התנהגות ראוכלברג כלפי הקברניט דויד גוטמן בזמן סיסה (הנולד הזה 1359) מהדהדה מרד, באו על סיפוקם. כי החלטת המנהל החדש שמה שוב את הדגש במקומו הנוכחי: שהקברניט הוא אדם חשוב מאוד בסולס-הפיקוד של חברת-תעופה.

העובדה, כי ההחלטה היתה לטובת קבריניט שהצטיין בהנהגת השבייה האחרונה, ונגד מפקח שהצטיין כמפריש-שבתה, סימנה גם מפונה במלחמת-העצבים בין צוותי-האוויר לבין הנהלת החברה. „זה היה מיבחן חשוב“, הסביר אחד מחברי ועד צוותי-האוויר, „שלמה להס החזיר לנו את האמון בהנהלה.“

אוהדים חדשים. ייתכן כי החלטה זו, שהיא קטנה-לכאורה, תסמן מיפנה ביחסי העבודה באל-על. להס, שהושאל לחברה על-ידי חילי-האוויר, התפטר לפני כשנה וחזר לאחרונה לאל-על, הבהיר היטב שהוא מתכוון לקחת את העניינים לידיים. הוא החל כבר בניצור כמה מחלקות, מתכוון למנות איש חילי-האוויר למנהל מחלקת המנגנון של החברה. מינוי זה נתקל בהתנגדותם של סקידים בכירים בחברה, החוששים שמא תהפוך הרוח החדשה לרוח-פרצים מטוכנת. צוותי-האוויר — החלק החיוני ביותר של החברה — הביטו עד כה מרחוק על מאמי ציו של להס. לדידם לא היה חשוב איה סקיד יעמוד מולם — מן העבר השני של המיתר. אולם ההחלטה להעניש את הנחש הראשי הפכה אותם לאוהדי של להס, כי מאמציו להשתלט על המנגנון, מתוך תקווה שבמעט הראשונה תשלוט באל-על גישה מקצועית של אויראי — לא של פקיד.

המשק

סיפורו של גיימי

הסיפור של מיפנלי טכסטיל נצרת הוא סיפור עגום וידוע. אבל מה סיפורו של גיימי לוי, האיש שהקים את המיפנל ועמד בראשו עד שמכונותיו נעצרו בחריקה רבתיו גיימי לוי שמר את לשונו. המיליונר הנוצץ עזב יום אחד את הדולציה ויטה הישראלית מבלי לומר מילה אחת על תיסבוכות המיפנל.

השבוע הפך את שתיקתו. כמצי תב ששלח למערכת „העולם ה"זח" על גבי נייר של מלון „פלא" זה" המתודר בנירדורק, כתב:

תשומת-לבי הופנתה למאמר בדבר, אודות הצהרה של משרד המיסחר והתעשייה, כי תשובה למסיבת-עיתונאים שנערכה על-ידי מר חכס מכיתן דימונה. במסיבה זו הכריז מר חכס, כי הממשלה פיתחה והרחיבה את (המשך בעמוד 11)

מי ברכו — אין כניסה לרכב זר! אם הזקן הולך רגלי במשק — גם אתה תלך! מכריז השלט.

מי ברגל קבוצה בת כמה עשרות עובדי עיריית חיפה מתקבלת ליד פתח צריפו של ראש הממשלה לשעבר דויד בן-גוריון בשדה-בוקר. הם היו בדרגם לאילת, התעכבו במשק כדי לברך את חברי-כנסת ביגיי ליום הולדתו.

ביום הזה אין יריבים פוליטיים, אין שונאים, אין חולקים. ביום זה כולם אוהבים את הזקן וכולם מחייכים כלפיו ומאחלים לו חג שמח.

כאן, בשדה בוקר, לובש הפוליטיקאי בן ה"ד את כל ההוד של פאטריארך טובילב ומכובד. וכלל שעוברות השעות ומתרבים המבקרים, נידמה כי כך בדיוק רוצים הם לראותו: בריא ושלם, שמח וטיבלב. יושב בין ספריו ומדבר על תפקידו המוסד החינוכי כי הגדול המוקם והולך לא הרחק מצריפו הירוק: מידרשת שדה-בוקר.

כאשר הוא עוסק בפוליטיקה — יש לו אופוזיציה. אולם בשדה בוקר — כולם אוהרים.

★ ★ ★

גם האירועים הרשמיים שנקבעו ל- יום זה באו להדגיש את מעמדו החדש של דויד בן-גוריון. כי אומנם הונחה אבן פינה, התכנסה התועדה המרכזת של ההסתדרות, נערכה ישיבה סגורה של לישיבת ה- צמרת של מפא"י והופיע נשיא המדינה — אולם באף אחד מאירועים אלה לא דובר בעניינים הנוגעים של המדינה. העניינים שהפכו נחלתו של לוי אשכול.

חברי התועדה המרכזת התיישבו ליד ה- שולחן המוארך שבחדר-הספרייה של בן-גוריון. המזכיר הכללי אהרן בקר פתח את הישיבה בכל הרצינות, אך רוח שובבה מילאה את החדר בעל מיוזג-האחיה. החברים בירכו בשמם ובשם התנועה. הזכירו פלוגי

האיש מסגירה הוא מרכזי מורח, שאביו עבד עם בן-גוריון כאשר זה היה פועל חקלאי בסגירה. כאשר נודע לבן-גוריון כי מורחיו בא, עזב את אורחיו, יצא לשוחח עם האיש מסגירה (חולצה לבנה, גב למצלמה).

מצבי-הרוח עולה עם התקרוב יום האיחולים לסימו. בן-גוריון, הנשיא, שרים, ואנשי-רוח, מקסיבים להרצאה בחזר-חאוכל של שדה-בוקר.

הנשיא יורד מהליקופטר, הנשיא בא כדי להשתתף בישיבה החגיגית המיוחדת של החוג לתניץ, אשר היה רגיל להתכנס בביתו של בן-גוריון בירושלים.